

8. Обов'язок обдаровуваного на користь третьої особи.

У договорі дарування може бути передбачено положення про обов'язок обдаровуваного вчинити певну дію майнового змісту на користь третьої особи або утриматись від її вчинення.

Тобто дарувальник при укладанні договору може покласти на обдаровуваного обов'язок виконати або утриматись від виконання певних дій відносно третьої особи, замість чого обдаровуваний набуває права власності на подарунок. Враховуючи зазначене, при укладанні договору дарування дарувальник може вимагати від обдаровуваного вчинити певну дію майнового змісту на користь третьої особи або утриматись від її вчинення (наприклад, передати грошову суму або інше майно у власність, сплачувати грошову ренту, надати право довічного користування дарунком або його частиною, не ставити вимог до третьої особи про виселення тощо).

Дарувальник не тільки може покласти на обдаровуваного обов'язок виконання або не виконання певних дій майнового чи немайнового характеру на користь третьої особи, а й вимагати від обдаровуваного виконати покладений на нього обов'язок на користь третьої особи.

Але у разі смерті дарувальника, оголошення його померлим, визнання безвісно відсутнім або недієздатним, вимагати від обдаровуваного виконання обов'язку на користь третьої особи, передбаченого договором дарування, має право особа, на користь якої встановлений цей обов'язок.

Дарувальник має право у разі порушення обдаровуваним виконання обов'язку на користь третьої особи розірвання договору і повернення дарунка.

8. Обов'язок обдаровуваного на користь третьої особи.

Якщо у договорі дарування міститься положення про обов'язок обдаровуваного відносно третьої особи вчиняти або не вчиняти певні дії, то даючи згоду на прийняття дарунку, він повинен дотримуватися обумовлених положень такого договору, в іншому випадку такий договір може бути розірваний. У випадку, коли сторони договору дарування так і не дійдуть згоди щодо вирішення спору, то спір буде вирішено в судовому порядку.